

n° 168 Capdepera i Cala Rajada octubre 1995

Aquest mes :

**Conversa amb Carme Planells, assessora lingüística de l'Ajuntament.
Notícies locals i totes les seccions habituals**

PORTALET

Cap Vermell

octubre 1995

Nº 168

.....

Obra Cultural Balear
Capdepera i Cala Rajada

Hem fet aquest número:

Joan Rai

Pep Terrassa

Jaume Fuster

Paco Galian

Sebastià Ferrer

Joan Espiritusanto

Miquel Ferragut

Lucià Sirel

Isidor Rodríguez

Andreu Genovart

Toni Melis

Miquel Lliteres

Joan Pujadas

Joan Lull

.....

Depòsit legal 1197/80

Imprimeix:

Tirrena (Manacor)

Cap Vermell no es fa responsable dels articles firmats pels seus col.laboradors.

Així mateix s'ofereixen aquestes planes a tots els que hi vulguin expressar la seva opinió.

Cap Vermell

Apartat de correus 69

Capdepera

S'ha comentat, en forma de remor insistent, el possible tancament del quarter de la Guàrdia Civil de Cala Rajada i el seu replegament a Artà.

Si el fet es consumàs, a Cala Rajada es presentaria un seriós problema: on anar davant la necessitat de fer una denúncia, si no es té mitjà de transport? Evidentment, a l'oficina de la Policia Municipal del carrer Roses de Capdepera o a Artà. Com s'ho faran els turistes i residents sense cotxe? Potser correuent pels carrers fins trobar un agent de servei o fent auto-stop... S'ha apuntat la possibilitat de mantenir oberta una oficina per recollir denúncies al llarg d'algunes hores, com a solució parcial del problema.

El que és cert és que a Cala Rajada hi fa falta un local on es deleguin serveis municipals. Per ara caldria una oficina de policia Local, una delegació de l'Ajuntament on poder rebre informació, presentar documentació amb registre i pagar els impostos. Hi podríem afegir la necessitat d'un saló d'actes i d'exposicions, a més d'un centre cívic, però potser això seria demanar massa, per bé que aquests últims aspectes també fan falta a Capdepera.

A més, volem seguir insistint en la necessitat de millorar la imatge dels serveis públics de Correus i Telefònica. Si Telefònica segueix amb el locutori impresentable de la plaça dels Mariners, Correus es troba a un local del tot insuficient donat el volum de treball de l'oficina. Potser que amb la retirada de la Guàrdia Civil s'aprofitarà el local i milloraran substancialment, després d'una bona reforma, les dependències d'atenció al públic. Encara que sigui només per qüestió d'imatge, (i d'eficàcia) caldria que aquests serveis oferissin un millor aspecte.

Cala Rajada s'ho mereix.

Plaça des Sitjar

Obres

La carretera PM-U-404/2, és a dir, la que va d'Artà a les Coves de s'Ermita, es troba tancada al trànsit mentre es duen a terme les obres de reforma i ampliació. De moment s'ha enderrocat el pont sobre el torrent de Canyamel, segons que es pot veure a la imatge.

Aquesta és una obra que fa el CIM, com a titular d'aquesta carretera. El tancament d'aquesta via durarà un parell de mesos.

D'altra banda, les obres dels passetjos de Cala Gat i Cala Lliteres continuen, especialment en aquest darrer.

També s'ha netejat un ample tram del torrent de Canyamel. Un aspecte d'aquestes obres, com és l'extracció de terra, ha estat denunciat pel PSM. Com també podeu veure a la imatge, més sembla una carretera que un torrent i s'aprecia com s'ha excavat per sota del nivell dels murs de pedra existents.

Visita

La presidenta del CIM, Maria Antònia Munar, acompanyada dels vice-presidents Francesc Triay i Pere Sampol, visitaren el nostre Ajuntament el passat dimecres, dia 27 de setembre, on foren rebuts pel batle i la quasi totalitat dels regidors.

Durant la visita, Joan Pascual presentà les principals necessitats del municipi i les tasques més importants a realitzar des del punt de vista de l'equip de govern. Es demanà ajuda al Consell Insular per a alguna d'elles, incidint-se en l'institut de secundària, el poli-esportiu, la carretera de Canyamel, la problemàtica dels bombers i la manca d'infraestructures culturals (casa de Son Not, teatre i Castell).

Després d'una llet freda amb coca, els visitants s'acomiadaren de les autoritats locals.

Pedreres

El pla de pedreres del Govern Balear preveu, entre d'altres coses, rehabilitat les explotacions abandonades. Pel que respecte al nostre municipi, n'inclou devers una dotzena, entre les que s'hi troben Sa Gravera dels Pelats. No tenim informació que l'Ajuntament hagi presentat cap recurs en el termini previst a l'efecte.

En els plànols i pel que fa a Capdepera, s'hi troben nombrosos errors d'ubicació i de toponímia. Així, s'hi poden veure coses tan cridaneres com Coll de II o Coll Doll (per Coll d'Os). El treball de camp no sembla excessivament rigorós.

Programa d'adults

L'oferta del programa d'educació d'adults de l'Ajuntament de Capdepera torna abastar quatre àrees: l'acadèmica (amb alfabetització, graduat escolar, etc.), l'ocupacional (amb alemany, informàtica, monitors de temps lliure, etc.), la d'ampliació cultural (anglès i català), i la d'oci (brodat, costura, llatra...) Els preus varien entre 1.000 i 7.500 pessetes, segons el nombre d'hores i el tipus de mòdul que sigui. El termini de matriculació acabà el passat 30 de setembre per a la part acadèmica, i el 20 d'octubre per

a la resta. Informació a Centre d'Adults (Ca'n Piricus), telèfon 564953.

Escoles

Amb la creació d'una aula de tres anys a s'Alzinar, s'ha resolt el problema d'escolarització d'una vintena d'alumnes d'educació infantil de Capdepera i Cala Rajada. Aquesta mesura suposa un trasbalsament per als pares de Cala Rajada, que es veuran obligats a acompanyar els seus fills fins a Capdepera. Això s'ha pogut fer mitjançant la cessió d'una aula de ca les Monges i l'aportació d'un mestre per part del MEC.

Bàsquet

Els dies 31 de setembre i 1 d'octubre es celebrà a la pista del Club S'Auba un torneig de bàsquet de la categoria cadet, amb la participació dels clubs Son Servera, Perles de Manacor, Mallorca i Cales de Capdepera. L'equip local guanyà amb amplitud al Perles de Manacor (72-49), però a la final no pogué amb el Mallorca, perdent per 36-74.

ConSORCI

El Consorci per a la Defensa de la Naturalesa de Capdepera ha iniciat les seves actuacions. En concret han començat tasques de neteja i construcció d'accessos a la zona forestal del Coll de Marina.

CONSORCI
PER A LA DEFENSA
DEL MEDI AMBIENT
DE CAPDEPERA

La presència de nombrosa maquinària, els primers

dies d'octubre, creà una certa alarma, principalment entre els nombrosos estrangers que freqüenten aquella zona, tota vegada que es pensà que s'anava a iniciar algun tipus de construcció. Afortunadament, en aquest cas és exactament tot el contrari i el que es pretén es preservar aquell indret. En el pròxim número tenim previst oferir-vos una entrevista amb el president del consorci, Joan Bonnin, qui ens contarà quins són els seus projectes.

Música

Ha començat el nou curs de l'Escola de Música. S'ofereixen estudis de solfeig i d'instruments. Per a la presentació d'aquests instruments, la Banda de Música visità les escoles del municipi, amb el director al front, fent-los sonar i explicant les característiques de cada un.

Setmana del Turista

Del 15 al 21 de setembre es celebraren els actes de la VII Setmana del Turista, amb actuacions a la plaça dels Pins, distintes proves esportives (com sempre, la cursa popular estigué passada per aigua) i actes de caire cultural. Com a novetat es pot esmentar el festival eqüestre medieval que tingué lloc en el camp de futbol, amb gran assistència de públic.

Curtes

- El Pla d'Obres i Serveis de 1996, proposat per l'Ajuntament al CIM, pretén realitzar les següents obres, per ordre de preferència: carretera de Ca'n Patilla, camí de Son Terrassa, camí de Na Ferrera i camí de Son Jaumell.

- Sembla imminent el tancament de l'abocador de fons, ja que existeix una sentència que preveu la seva clausura. El fet es durà a terme quan, a nivell insular, s'organitzi la recollida cap a Son Reus (Palma).

- A la reunió de batles de la comarca de Manacor, amb motiu de la presentació de les obres de l'Hospital Comarcal, per part de l'Insalud es proposà la creació d'un consorci del que participarien els ajuntaments del seu àmbit d'influència. Això estaria molt bé... sempre que no ens costi

doblers. Diuen que serà un dels centres hospitalaris més moderns d'Europa.

- Les festes d'estiu tengueren un epíleg que no esmentàrem en el nostre número anterior: la festa de la vedella. A la fotografia podeu veure l'animalet, mentre torrava. No hi mancà la música.

- A la plaça de la Constitució aparegué destrossada, el mes passat, una campana per a la recollida de vidre.

- L'artanenc Sebastià Massanet té exposada la seva obra pictòrica al Cafè 3 de Cala Rajada. Són tretze obres, de les que destacam l'anomenada "Petits déus", un oli de 1'5x2'5 metres.

- La casa "Orient", una imatge molt significativa, de Sa Pedruscada, està essent reformada. Sembla que es destinarà a l'explotació turística.

- Continuen les concentracions, cada dilluns a les 8

de l'horabaixa i davant l'Ajuntament, en solidaritat amb el poble de Bòsnia. Hem de constatar un progressiu augment de participants.

- Enguany hi ha una llampugada.

- Es construeix a la mala, a Sa Font de Sa Cala.

Aquesta zona ha passat en pocs anys d'esser una zona tranquil·la a una zona amb gran densitat d'habitatges. I el creixement urbanístic continua...

- Als reportatges gràfics dels distints diaris, sobre la manifestació anti-nuclear que tengué lloc a Alcúdia, aprofitant la cimera de Formentor, s'hi podien veure moltes cares conegudes de... calarrajaders i gabellins. Entre ells uns quants nins, els més joves dels manifestants.

- L'orquestra "Tumbet de Solfa" ha desaparegut definitivament com a tal. El grup que tocà a les festes amb aquest nom continuarà sota una nova denominació encara per decidir.

Aconsellam:

- *Visitar a sa Llotja de Palma l'exposició "D'illa a illa" amb obres de pintors relacionats amb Mallorca, propietat del Palau de Belles Arts de l'Havana (Cuba).*

- Anar a veure l'obra que representarà ES MUSSOL al Teatre Municipal de Capdepera, els dies 27, 28 i 29 d'octubre, i el dia 3 de novembre al Teatre Municipal de Manacor. "Questi fantasmí!" és el títol de l'obra.

- *Participar als cursos que organitza l'Universitat Oberta de la UIB, amb una temàtica variada i atractiva (Palma ciutat de llegenda, Aprendre a estudiar, Itineraris arqueològics per Mallorca, Domesticar l'ordinador...) Informació al telèfon: 17 30 14.*

- Dins el programa "12 respostes als problemes d'avui" ALTIOR ha organitzat una sèrie de conferències. Les properes són:

* dia 20 d'octubre: Infància desprotegida, aquí i al tercer món. (Pare Montalvo/Nins de l'Amazònia/Unicef) Presenta Maria de la Pau Janer.

* Dia 3 de novembre: La lluita per la dignitat de l'home, acció al tercer món. (Intermón/Mans Unides). Presentada per Miquel Parets.

* dia 17 de novembre: Respecte necessari al passat i al futur; patrimoni natural i cultural (ARCA/Greenpeace) Presenta Lluís Alemany.

Les conferències es faran al saló d'actes de la Caixa a Palma (gran Hotel) de 18,30 a 20,00 hores.

Avisos, noces i comunicats.

L'altra cara de la Unió Europea

El dia 7 de febrer de 1992, a la ciutat holandesa de Maastrich, caps d'estat i de govern dels països de la Comunitat Econòmica Europea signaren (pendent de rectificació) el tractat de la Unió Europea.

El Mercat Únic Europeu de 1992 es converteix en la data màgica amb la que se'ns preconitza un futur prometedor, el contingut central del qual es diu llibertat: per a les mercaderies, el capital, els serveis i la mà d'obra. La unificació europea ens promet l'auge econòmic, una oferta de productes encara millor i major, i la desaparició de l'atur.

El Mercat Únic és la missió dels econòmicament i políticament poderosos, per a convertir-se en el primer imperi econòmic del món, per davant dels EUA i del Japó.

Avui, setembre de 1995, assistim a la imposició d'un mite: **Europa**, que se'ns ven a través de la manipulació i ocultació dels *mass media*, com l'únic camí cap a un futur més pròsper, igualitari i democràtic.

No obstant, la realitat es presenta mitjançant una societat individualista, egoista, racista, sexista, competitiva i repressiva. Aquest projecte europeu ha demostrat tenir unes conseqüències amagades en el seu inici. Aquestes són:

- deforestació, pèrdua de terreny fèrtil, erosió, desertització, contaminació, esgotament dels recursos.

- monopolis de producció d'aliments, destrucció d'economies de subsistència, implantació de monocultius dirigits i explotats per multinacionals. En conseqüència, desarrelament, expulsió i èxode rural, fam i misèria dels pagesos i treballadors del camp.

- augment de les relacions laborals precàries i miserables, i l'atur massiu per a tots els grups de treballadors i treballadores no qualificats, persones majors i aquelles considerades com a *disminuïdes* en tant al seu aprofitament.

- tancament de fronteres exteriors per a col·lectius no desitjats: controls unificats i represàlies contra els països emissors de immigració que no els respectin.

Una darrera conseqüència repercuteix directament a l'Europa de l'est. La seva situació continua deteriorant-se, i el paper reequilibrador de l'àmbit internacional defensat per la UE està sumit en les creixents contradiccions d'un projecte dissenyat sota l'òptica neoliberal que presenta fractures en el seu desenvolupament i que manté en les seves fronteres una situació de guerra sense trobar solucions (Iugoslàvia).

Revolta, Assemblea de Dones, PSM, CCOO, Curolla, CITE, IU, CGT, AI, SOS Racisme, GOB, Els Verds, Comissió 0'7%, Casal Amistat Mallorca-Cuba.

TABÚ, TURISME I OCUPACIÓ

Tots el qui vivim a aquest municipi sabem que el setembre és el mes del turista per excel·lència. Durant els dies d'aquest mes es celebra la "setmana del turista", on el nostre Patronat es desfà per poder complimentar d'allò més bé als nostres visitants.

El motiu del per què es fa ja s'ha perdut dins la memòria dels més vells del lloc, però la tradició està servida i per què no? continuem amb ella; una setmana a l'any no fa mal.

Si ens aturam a analitzar la trajectòria del nostre turisme en els darrers anys hem pogut observar que els ous d'or que la gallina ponía temporades enrera cada cop són més petits. De continuar així pareix que aviat ens quedarem sense ous i pot ser sense gallina. Per ventura és que els pollaters no saben com portar el negoci, o pot ser una greu malaltia s'ha apoderat del galliner?

Aquestes qüestions val més deixar-les pels experts menescals, que amb els seus experiments tal vegada trobin un remei eficaç.

No dubtem que el secret està en saber triar bé ... el menescal.

Però, deixem les gallines, els pollaters i els menescals i anem al que ens interessa, intentar fer una bona temporada per després, a l'hivern, estar tranquils i descansar de tanta bullícia i "estrés". Perquè ara només sentim parlar de temporades dolentes. I de veritat no hi ha res més frustrant per una persona que s'ha passat set mesos servint als turistes, que acabar l'estiu sense un duro a la butxaca, rebentat, amb els nervis destrossats i amb la feina pendent d'un fil. I és que s'ha de tenir molt aguant i educació per suportar els mals modors, la prepotència i la misèria de la majoria dels turistes que ens visiten.

Es per això que el nostre grup pensa que no només s'ha de complimentar al turista, sinó que també ho hem de fer amb les persones que els serveixen, en viven, i el pateixen. A tots ells, a la nostra gent la nostra enhorabona.

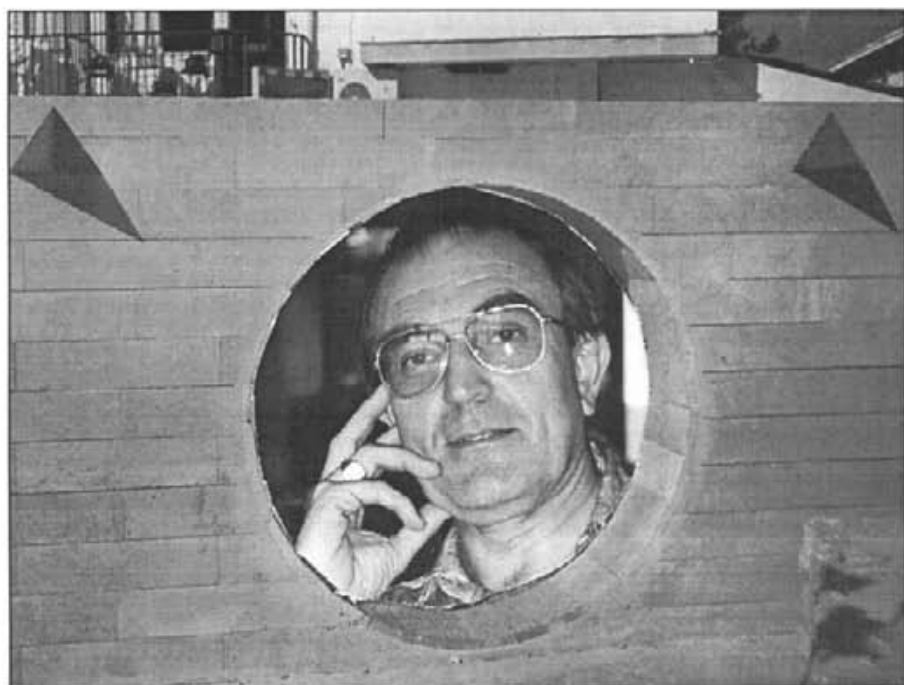
Vos heu guanyat una bona festa!

I la nostra proposta és que el Patronat de Turisme, l'Associació Hotelera, l'Associació de Comerciants i l'Associació de Bars i Restaurants organitzin i patrocinin una gran festa a principis de novembre que serveixi de reconeixement a la labor cada vegada menys compensada de tots els qui durant la temporada han aguantat estoicament la gran i cada vegada menys fertilitzant onada turística anual.

Capdepera, 2 d'octubre de 1995

L'agrupació local del PSM-NM de Capdepera

PES FORAT DE SA PLAÇA

Qui guaita aquest mes **Pes Forat de sa Plaça** és en Tomeu Melis i Melis, conegut per tots com a **Meyme**. Combinant hobby i negoci ha aconseguit mantenir viu el caliu de l'art setè a Cala Rajada, quan moltes sales d'arreu de l'illa han hagut de tancar les portes.

Amb la darrera reforma del **JULIÀ - VAQUER** Cinema-Paladium queden assegurades moltes hores de projecció. A més, les iniciatives del cine-club i cine per a infants, que desitjam arribin a bon port, segur que augmenten l'afició i assistència d'espectadors a la sala.

Els cinèfils estam d'enhorabona al poder gaudir de films de qualitat i ho hem d'agrair a l'interès d'en **Meyme**.

Visca el cinema !
Visca en Meyme !
Visquen els Lumiere !

EN COS DE CAMISA

L'obertura d'un prestigiós centre de culte a Palma segur que revifarà encara més, si és això possible, l'unció pel consumisme entre la comunitat de creents mallorquina.

Xirac xerec Xirac xerec
Xirac xerec Xirac xerec
Xirac xerec Xirac xerec
Xirac xerec Xirac xerec
Xirac xerec Xirac xerec
Xirac xerec Xirac xerec
Xirac xerec Xirac xerec
Xirac xerec Xirac xerec

Si sou de l'opinió que les proves nuclears als l'atol.los del Pacífic contribueixen al progrés i felicitat de la gent ho podeu fer saber al president de França, Sr. Chirac, felicitant-lo per la decisió que ha pres.

Sr. Jacques Chirac

Palais de l'Elysée
55 Rue du Faubourg
Saint Honoré
75008 Paris

Tel.07-33-1-42 92 81 00

Fax 07-33-1-47 42 24 65
42 92 00 01
42 92 81 88

Si sou tipus rars i no estau d'acord amb els assaigs nuclears també li ho podeu comunicar.

AMOLLAU VATUES !

SI ESTIMAU LO VOSTRO

Normalització Lingüística

Campaña de

Agenda de la Vila mes de setembre

nats:

dia 29 d'agost, Eusebio Gualda Vega, d'en José Antònio i Yolanda

dia 31 d'agost, Francisco José Garau Vinagre, d'en Bartolomé i Victoria.

dia 3, Carlos García García, d'en Juan Carlos i Ma. Angeles.

dia 8, Marta Bernat Herrero, d'en José Antònio i Ma de los Angeles.

dia 10, Pere Gaspar Montane Frontera d'en Jorge i Antònia

dia 20, Elisenda Maria Orpi Caballero, d'en Gabriel i Carmen.

dia 21, Javier García Manrique, d'en José Antònio i Encarnación.

dia 22, Antoni Servera Russo, d'en Toni i Mercedes Margarita

casats:

dia 2, Catalina Ester Juan Siret amb Jesús M. Hernández Raposo

finats:

dia 12, Catalina Sansó Massanet (1899)

dia 18, Àngela Pascual Ferrer (1918)

dia 27, Bartomeu Bauzà Alzina (1909)

Questi fantasma !

Eduardo de Filippo

dies 27, 28 i 29 d'octubre

Teatre Municipal de Capdepera

Cap Vermell 8

Teatre

Després de gairebé dos anys sense estrenar -ei! això no vol dir que no hàgim seguit fent feina- la gent del grup de teatre "Es Mussol" feim comptes d'escampar sobre l'escenari un grapat de fantasmes, italians i malentesos. A més, tenim altres novetats per comentar-vos. La primera és que per fer aquest nou muntatge ens dirigeixen dos directors manacorins, na Catalina Sureda i en Pep López dels "Capsigranys". I la segona -que té bastant a veure amb la primera- és que ens arriscam a travessar les fronteres del terme municipal per actuar a Manacor, després de fer-ho a Capdepera.

"Questi fantasma!", que així es diu l'obra en qüestió, fou escrita per Eduardo de Filippo (1900-1984) just acabada la Segona Guerra mundial, l'any 1946. En un temps trist en què calia oferir comicitat i alegria de viure per oblidar un passat dramàtic massa recent.

"Questi fantasma!" persegueix aquest objectiu i l'abasta amb uns personatges vençuts que malden per prosperar dins un malencònic optimisme de postguerra.

També aquesta vegada confiam que el nostre fidel públic de Capdepera vulgui revalidar el títol de fidel i frueixi tant amb els nostres fantasmes com nosaltres hem fruit encarnant-los.

Au idò! Si voleu passar una estona divertida, plena de dobles sentits, equívocs i còmiques ingenuïtats, ens veurem els dies 27, 28 i 29 d'octubre al Teatre Municipal de Capdepera, i el 3 de novembre al Teatre Municipal de Manacor.

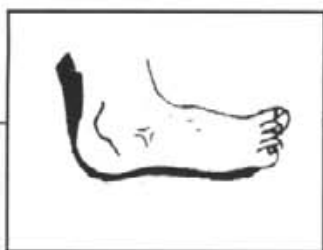
Repartiment (per ordre d'aparició):

Rafaele	Pep Uceda
Gastone	Isidor Rodríguez
Pasquale	Toni Perelló
Carmela	Antònia M. Riutort
Maria	Maria Antònia Fuster
Alfredo	Climent Alzina
Armida	Bàrbara Flaquer
Maddalena	Mari Germa Melis
Silvia	Bel Uceda

I la col.laboració especial del Professor Santana

Direcció: Catalina Sureda i Pep López

Un

per a aquesta foto

Són molts els qui ens han comentat el rètol que el Govern Balear té permanentment instal·lat a la plaça Castellet, trobant que desdiu amb el marc de la plaça. Què hi van d'errats! la Conselleria de Turisme s'ha gastat els doblers per poder exposar el cartell i és precisament gràcies a ell que els calarajaders gaudim d'aquest espai públic.

Guillem en Libération.

Conversa amb... Carme Planells

Conversam, aquest mes, amb Carme Planells, la nova assessora lingüística de l'Ajuntament. De la situació actual i de les perspectives del seu treball ens en parla tot seguit.

- El primer que et volem demanar és si ja t'has fet una idea de la situació, en el temps que duus fent feina. Suposam que coneixes la problemàtica específica d'un municipi com Capdepera, absolutament condicionat pel fet turístic i amb una alta taxa d'immigració.

- *Bé, jo ja havia treballat per a l'Administració. Vaig prestar els meus serveis, per un temps, a la Campanya de Normalització Lingüística, del Govern Balear, i des d'aquell lloc estava en contacte amb els ajuntaments, dels quals rebia les enquestes que els passàvem. Això em permeté conèixer la realitat de distints pobles. He de dir que nosaltres ens creïem el que ens dien en les enquestes, encara que sospitàvem que, de vegades, s'inventaven coses. Capdepera encara no la conec a fons, però, ja dic, tenc una idea bastant aproximada de la problemàtica pròpia d'aquests municipis, on ja no podem parlar de bilingüisme sinó de trilingüisme o quadrilingüisme. Això, per altra banda, pot estar molt bé, però també presenta tota una sèrie de dificultats. Evidentment, no es tracta de la mateixa situació que hom es pot trobar a pobles de l'interior.*

- Veim, pel que dius, que sabies bé a on anaves...

- *Sí, no puc dir que conegués aquesta realitat com la gent d'aquí, però a nivell lingüístic no hi ha hagut sorpreses. A més, per ara jo he vingut a fer feina per a l'Ajuntament, a nivell intern. Si més envant aquesta feina té una transcendència de cara a la gent, això ja es veurà.*

- Suposam que ja deus conèixer els membres del govern municipal i què s'espera de la teva feina...

- *Sí, sí, per bé que amb qui he mantingut més contacte és amb el regidor de cultura, Pep Gallego, sobre tot de cara a la meva contractació. Jo ara treball per a l'Ajuntament dos dies per setmana, els dimarts i els dijous, com una autònoma contractada, com si es tractàs de qualsevol altre tipus de servei, com es fa amb una empresa per arreglar carreteres, per posar un exemple. Em sembla una fórmula una mica estranya, que esper que sigui transitòria i s'arregli. No desitjaria estar-hi tota la vida en aquesta situació.*

- Al marge del tema laboral i legal de la teva contractació, quin ambient respires dins l'Ajuntament, per part dels regidors i dels funcionaris?

- *Veig moltes ganes de fer coses i de donar-me les màximes facilitats. Des del moment que l'Ajuntament es planteja la necessitat de contractar un servei d'aquesta naturalesa és perquè s'és conscient que hi ha unes necessitats i uns problemes. No crec que m'hagin contractat per tenir-me darrere una taula, sinó per fer una feina. Tant per part de l'equip de govern com entre els membres de l'oposició, així com entre els funcionaris, he detectat un esperit molt positiu, cosa que a mi m'anima moltíssim. Si jo cregués que no es pot fer res me n'aniria a ca meva.*

- Amb una paraula, que tu creus que no se t'ha contractat sols de cara a la galeria, per quedar bé o per complir unes promeses electorals.

- *De cap manera. Pens que el que passa és que s'ha detectat la necessitat de donar resposta als problemes que en matèria lingüística existeixen a nivell municipal. També la creació de la Direcció General de Política Lingüística pot resultar un estímul per a les altres institucions, de cara a adequar la seva pròpia política en aquesta matèria.*

- Suposam que ja deus conèixer el Reglament de Normalització Lingüística dels nostre Ajuntament i les possibilitats que d'ell se'n deriven.

- *Sí, el Reglament ja el coneixia quan treballava a la Campanya, perquè vàrem demanar que el ens passassin. Un reglament és un marc d'actuació que pot romandre oblidat dins un calaix o que es pot aplicar. Depèn de la voluntat política. D'altra banda, s'ha de dir que els reglaments sempre són molt optimistes, ara bé, una altra cosa és la seva aplicació concreta. Sovint es tracta més aviat de declaracions d'intencions. De tota manera, crec que aquí, per ara, sí que hi ha voluntat d'anar avançant i en certa manera puc dir que se m'ha donat llibertat d'acció.*

- I què has pogut fer, fins ara?

- *Encara no duc un mes de feina. No hi ha hagut temps per fer massa coses. El primer que vaig fer va ser donar-me a conèixer als funcionaris i intentar conèixer-los a ells.*

- I és cert que n'hi ha, de funcionaris, que són reticents a recolzar una total normalització lingüística de l'Ajuntament?

- *A mi no m'ho ha semblat, per ara. Al contrari, i com ja he dit, en tots els qui he parlat hi he trobat una gran receptivitat.*

- I a més d'aquests contactes amb els funcionaris, quines primeres tasques t'has traçat?

- *Per ara faig una feina estrictament burocràtica, traduint tots els impressos de l'Ajuntament que encara només estaven es castellà, al temps que aprofit, i això m'agrada molt, per modernitzar-los pel*

que fa a fórmules caduques que, per inèrcia, es segueixen utilitzant. És a dir, intent adaptar-los al llenguatge administratiu actual. Així mateix, he començat a fer feina en el tema de la retolació dels carrers. Es tracta que l'Ajuntament doni una bona imatge, ja que difícilment es pot exigir la col.laboració i normalització dels particulars si l'Administració no predica amb l'exemple. No pots anar a un comerç i convidar-lo a tenir els seus rètols en català si a les pròpies dependències municipals t'hi trobes "secretaria", "sala de espera", "fotocopies en el primer pis", i coses per l'estil. Així que la primera passa, com ja he dit, és de caràcter intern. Després ja veuríem quines campanyes s'han fet en altres llocs i quina estratègia es pot seguir de cara al poble.

- Hem de ser optimistes de cara al futur?

- *Fa falta paciència i tranquil.litat. A vegades sembla que relegam el català a aspectes més o menys folklòrics, als programes de festes, a les ofertes estrictament culturals, com si no servís per a qüestions de la vida diària. S'ha d'aspirar a incorporar-lo a tots els aspectes de la nostra convivència. Està bé que a la zona turística les coses s'ofereixin en alemany o anglès, però no hem d'oblidar on ens trobam. Això encara no és Alemanya, per molt que a vegades ho sembli.*

- Ja que has esmentat els programes de festes, coneixes el de les passades festes de Sant Roc i Sant Bartomeu? Hi havia un caramull de faltes d'ortografia...

- *Sí que el conec. Puc dir que es tracta d'un programa molt divertit i molt ben fet. Quant a les faltes... pens que hem de ser una mica tolerants. Primer de tot ens ha d'alegrar que es fes en català. La qüestió de les faltes ja s'anirà esmenant a poc a poc. Pens que una actitud massa exigent pot desanimar als qui dubten d'escriure en català. Hem d'aspirar a fer-ho bé però sobre tot hem d'animar la gent a perdre la por.*

Doncs ja ho sabeu. Fora por s'ha dit!

La casa reconstruïda, en el Castell

Quan em plantejava quina col·laboració podia aportar a CAP VERMELL, he llegit, a una nota periodística, que aquests dies el Patronat del Castell havia de decidir la continuació o no de les obres d'excavació i consolidació del monument.

No es la primera vegada en els darrers mesos que escric sobre aquest tema; si ho faig no es perquè em senti un membre de l'oposició més aferrissada sinó perquè crec que actualment el Patronat és sensible a les opinions dels ciutadans encara que no vegi bé una part de la seva actuació.

Les obres realitzades en el recinte durant l'any 1995 just es poden entendre en clau electoral; és a dir, les obres no estaven pensades per atendre les necessitats de la fortificació sinó per treure-ne profit electoral. Des que el Castell és propietat municipal, el poble el veu més seu i es preocupa de la conservació. Els polítics, amb l'afany per fer mèrits, actuen pensant en el ganxo electoralista que actualment té la fortificació. Per no caure en aquest tipus d'actuacions cal tenir uns plans, a curt i llarg termini, que no permetin accions puntuals innecessàries.

La casa que s'ha reconstruït davant la torre dels costerans, la primera que es troba pel camí de pujada, no era una obra urgent ni necessària; en canvi sí que ho era buidar les escombreries que s'acumulen a la part més baixa de la fortificació perquè donen humitat i presionen sobre la murada accelerant la normal deterioració. La relació que té dita casa amb el Castell és el mateix nivell que els garrovers i lladoners que hi ha dins la fortalesa.

M'he interessat per conèixer l'opinió de l'arqueòleg, en Josep Merino, que ha dirigit les excavacions. Per les informacions que m'han facilitat companys seus sembla que la seva tasca es va limitar a dirigir els moviments de terra i assessorar; per això les informacions que ha aportat són molt pobres, excessivament pobres. Del Patronat del Castell he recollit la següent informació: "Josep Merino, arqueòleg que ha dirigit les excavacions del Castell, explica que el Castell, com a BIC, bé d'interès cultural, tot moviment de terres ha d'ésser controlat per un arqueòleg. Una vegada realitzat el moviment de terres si no s'intervé tot d'una els accidents meteorològics poden fer malbé les restes. Per aquest motiu s'han realitzat aquestes "restauracions". Explica que totes les peces trobades, per llei van a parar al Museu de Mallorca. També respon a dubtes del membres del Patronat, afirma que no hi ha cap camí interior que

vagi al portal del Rei en Jaume fins a l'entrada actual. Aquest portal està fet sobre la roca del Castell i probablement mai hi va passar per allà un carro, i una bístia amb dificultats.

Finalment planteja si s'han de continuar les excavacions. Afirma que d'excavar-se sols es trobarà el que hi ha: cases. Per tant convé pensar primer quin ús se'n farà. La millor manera de conservar-ho és estar enterrat".

Sobre la resposta donada per Josep Merino vull fer unes precisions. En quan a les peces trobades vull formular una queixa referent a la manca d'informació més o manco detallada; segurament mai més en sabrem res del que s'han duit, per això seria interessant tenir-ne referències (tipus de peces, material emprat, datació històrica -segle-, etc...) almenys d'allò més destacat.

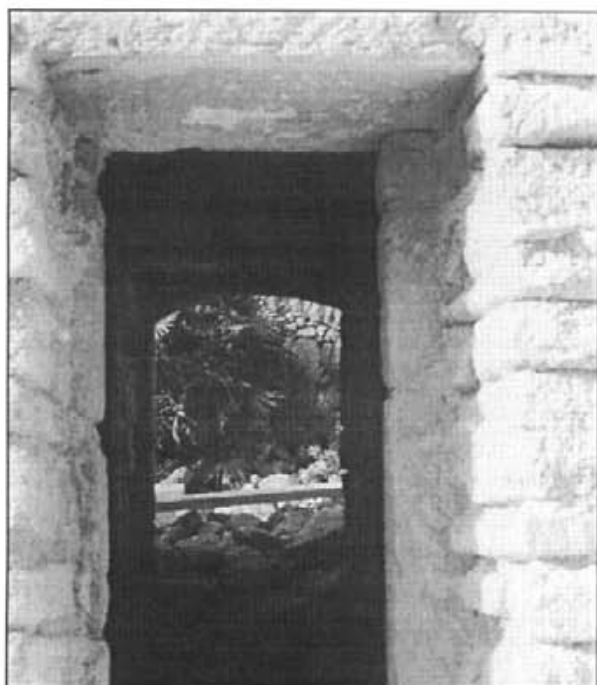

Sobre l'existència del camí interior que unia el portal del Rei en Jaume i el Portalet actual, crec que no hi ha dubtes. Com diu en Josep, si es segueix excavant "sols es trobarà el que hi ha" cases", que estan adossades a la murada i situades una al costat de l'altra com consta a la documentació dels segles XV i XVI aportada per Antoni Gili. Si hi ha cases hi havia uns portals d'entrada que forçosament donarien a un carrer o carrera. També ho diu l'amo en Joan Sancho "Coll" a la *Història de Capdepera* (Cap Vermell nº 30, Juny 1983): "D'una porta a l'altra també n'hi havia un que les enllaçava i aquests dos carrers eren els més llargs que existien".

Sobre la casa que s'ha reconstruït hi ha molt a dir perquè és evident que no s'ha fet cap estudi al respecte valorant la conveniència o no d'invertir-hi. Des del picapedrer que hi va treballar, passant per

arqueòlegs que coneixen el Castell i altres tècnics consultats, ningú era favorable a la seva reconstrucció. Des del punt de vista legal també hi ha qualque cosa a dir, ja que en un monument declarat BIC no s'hi pot actuar d'aquesta manera.

Fins a mitjan segle XIX el Castell va pertànyer al Ministeri de la Guerra i feia funcions de quarter militar. Per un Reial Decret de 11-11-1864 l'Estat s'incautà de la plaça i li aplicà les lleis de desamortització. Dia 20 d'abril de 1856 el Governador, Rafel Noguera, rebia l'ordre d'abandonar el Castell. Fins aquell dia els governadors havien estat els amos de la fortificació i el poder civil no hi tenia competència. Quan els Cofeta volgueren construir el molí dins la torre dels Nunis hagueren d'abandonar el projecte per les pressions del Governador. La casa reconstruïda ha d'ésser posterior a la data de 1856.

L'any 1862 el Castell passà a ésser propietat dels senyors de s'Heretat i de son Jaumell que el compraren en subhasta pública per desset mil deu reials de velló, a pagar en quinze terminis, però, per successius retrassos, no l'acabaren de pagar fins l'any 1882. Una vegada complit el darrer termini decidiren fer obres de millora i conservació. Durant aquests vint-i-sis anys el Castell estigué deixat de la mà de Déu. A partir de 1882 els propietaris no hi deixaren construir res; mantingueren disputes amb l'Església per motiu d'obres de millora a la Capella de l'Esperança. A final de segle ja no quedava ningú dins el Castell.

La casa reconstruïda s'edificaria durant aquest període d'abandó; segurament entre 1871 i 1882. A final de segle seria abandonada com a vivenda i es convertí en un estable.

Entre 1850 i 1890 Capdepera doblà el nombre

d'habitants. Llavors hi havia una forta immigració; la majoria dels nous veïns eren pobres i sense recursos, per la qual cosa s'establiren dins el Castell de manera provisional. Alguns d'aquests immigrants construïren la casa.

Algun detall de la casa: el portal d'entrada, el referit de les parets interior, i les dimensions de l'edifici indiquen que la seva construcció data de l'època assenyalada.

Per tot el que he exposat s'arriba a la conclusió que dita casa no és representativa del que ha estat el poble dins el Castell; encara més, pens que la seva presència impossibilita imaginar-se dit poble.

La casa reconstruïda té més de nou metres de façana quan les antigues tenien entre quatre i cinc metres, estaven adossades a la murada i aquesta no hi està; tenien un portal d'entrada i no dos; les finestres eren petites, no passen dels 50 cm d'altària, quan la que s'ha obert devora el portal mideix 106x80 cm de llum. El portal de darrera segur que no és del mateix temps que la casa; l'esplandit del portal s'aixample cap a l'exterior i les branques estan situades a la cara interior, es a dir, al contrari del que toca ésser; també s'observa a la fotografia que no està centrat; l'explicació a tot aquest calaportal és que dita entrada es va fer quan la casa estava mig enrunada i es feia servir de soll de porcs; aleshores, el donat obri aquest portal perquè l'altre ja estava mig tapat pel pedreny; a l'interior, vora l'entrada, hi possà la piqueta on posava el grà que donava als animals, aquesta piqueta ha estat clavada a paret com si fos un gerrer.

Per tot això cal plantejar-nos què feim amb aquesta casa.

Josep Terrassa

 RECAPTACIÓ DE TRIBUTS
DE LA
COMUNITAT AUTÒNOMA
ILLES BALEARS
ZONA DE MALLORCA

MUNICIPI DE CAPDEPERA
COBRAMENT EN PERÍODE VOLUNTARI
ANY 1.995

- IMPOST DE BENS INMOBLES DE NATURALESA URBANA
- IMPOST DE VEHICLES DE TRACCIÓ MECÀNICA
- TASES-PREUS PÚBLICS
- IMPOST D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

ELS CONTRIBUENTS PODRAN CUMPLIR LA SEVA OBLIGACIÓ D'INGRÉS
EN PERÍODE VOLUNTARI DE LA SEGÜENT FORMA:

* Del 1 d'Octubre al 30 de Novembre anant a les
Oficines de Recaptació de Tributs de la Comunitat
Autònoma de les Illes Balears -Zona de Mallorca-

situada a Plaça des Sitjar, 2 - CAPDEPERA, entre les 9 i 14 h.
(Casa Consistorial)

Domund 95 No basta l'admiració

Els darrers anys ens ha tocat viure temps d'admiració vers els missioners i missioneres. Després de Perú, amb "Sendero Luminoso", fou Burundi i tot seguit Ruanda. Amb l'assassinat de dues religioses espanyoles a Argèlia arribà l'admiració al cap curucull.

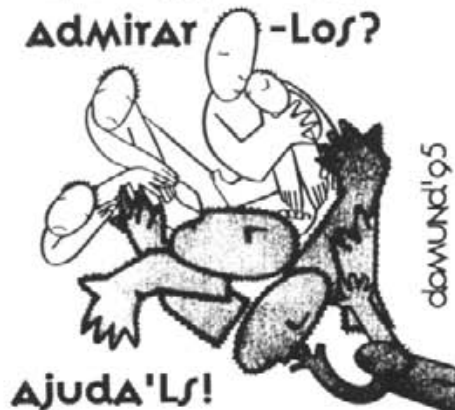
Ara bé, per què els admiram? Són a la primera línia del camp missional sense que cap tipus d'autoritat els hagi obligat o compromès. Tots hi són voluntàriament. Empesos, això sí, per l'amor de Déu, inseparable de l'amor als germans. Són allà per ajudar a assiar la fam de pa, la fam de cultura i la fam de Déu a milers i milers d'homes i dones, vells, joves i nins, de races, llengües, costums diferents, però tots germans, creats a imatge i semblança de Déu, estimats i salvats per Jesucrist.

Pentura moltes vegades l'admiració no arriba a les profunditats de les motivacions missioneres, tal volta es queda en la superficialitat d'admirar la valentia, l'audàcia, l'arriscament. No ens quedem amb superficialitats buides. Perquè un missioner, seglar, religiós o prevere, no és res més, ni res manco, que un cristià coherent amb la seva fe. Un home o una dona que estima.

Així de bo de dir: ESTIMA. L'experiència de cada dia ens mostra que estimar (bessó de tota vida cristiana), estimar que és cercar el bé de l'altre, fer feliç a l'altre, no és tan bo de fer com de dir. Cercar el bé, esforçar-se perquè siguin feliços els parents o els amics, sovint suposa trepitjat interessos propis, cedir drets, fet que sols el bé de l'altre justifica.

Estimar, fins a tal punt que si per estimar aquelles persones, hutus, tutsi, algerins, contraris a "Sendero Luminoso", etc., s'exposa la vida, idò s'exposa. Ningu s'exposa perquè sí. Mai per arrogància ni per valentia malentesa. Sí, per estimació als germans. Pel bé dels germans. Si així arriba un martiri, mai cercat, s'accepta. Que Jesús va davant i Ell l'acceptà primer.

**N'HI HA PROU AMB
ADMIRAR -LOS?**

Crec que dels missioners hem d'admirar com estimen. Admirar i copiar. Cadascú al seu redol. El mal del nostre mon és l'egoisme, l'altra cara de l'amor. No basta admirar els missioners, també copiar-los, dins la vida familiar, d'amistat, dins tots els camps. Què passaria si dins el camp de la política, de l'economia, de l'ensenyament, endemés d'admirar, intentàssim copiar com estimen els missioners?

Sí, celebrar el DOMUND, diumenge mundial de la propagació de la fe (dia 22 d'octubre) ens ha de dur a estimar aquí amb més intensitat,

fins a les darreres conseqüències i ajudar els missioners a estimar allà, al seu camp.

És cert que per això necessitam ajuda econòmica. Aportacions econòmiques que són magres a la nostra Mallorca, 49 pessetes per habitant, quan la mitjana de l'estat espanyol és de 80 pessetes.

Però, encara que és necessari quasi doblar l'aportació en doblers, dos aspectes d'aquesta ajuda són, de molt, més importants:

La pregària. Pregària que uncix, que agermana. Pregària que augmenta el nostre fiar-nos de Déu, que enforteix i anima.

Pregària i persones. Persones des del seu estat de seglars (casats o fadrins), religiosos, preveres. Per a uns anys, com serà quasi sempre per als seglars i preveres, o per a tota la vida dins una congregació específicament missionera.

Aquest DOMUND 95 voldria ser una cridada forta al jovent. Aquests darrers temps hem ultrapassat la mitjana de dos missioners assassinats per mes. Són uns llocs buits, que no podem deixar de cobrir. Segur que hi ha joves que encara no es conformen lluitant pel 0'7%, recol·lectant ajudes per al Tercer Món, acudint generosament a uns mesos de voluntariat. Volem més i amb més profunditat. Aquí hi ha les missions. Uns anys o tota la vida, ajudant a fer feliços els més desgraciats de la Terra.

Miquel Mulet Coll

Ploguda a gust de tots

*Idò quan tots mos pensàvem
que ploure ja no en sabia
hem vist com el camp rebia
l'aigua que tant desitjàvem.*

*Ha tronat i ha fet saó
i la gent n'està contenta
veient com l'herba rebenta
i afluixa la calor.*

*Els arbres ha reverdit
amb l'injecció que han rebuda
i la fal.lera han perduda
quins més havien patit.*

*Els caragols han tret banyes
també han sortit bolets
i amb el ruixat s'han fet nets
els engruts de les teulades.*

*Déu vulla que altra sequera
mai mos torni malmemar
i que prest veiem brollar
les fonts com en temps enrera.*

Miquel Lliteres "Catoi"

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL

CALA RAJADA

C/ Hernán Cortés, 44 - tel. 564932
 Horari d'atenció al públic:
 de dilluns a divendres de les 16'30 hrs. a les 20'30 hrs.

La Biblioteca té a la vostra disposició una sèrie de llibres que poden ésser d'interès, especialment pels qui treballen al món de l'hosteleria:

- . FELIPE, J./PEYROLON, R. Diccionario de hosteleria
ed. Paraninfo, 1993
- . BILLER, R. El arte de la guarnición
ed. Elfos, 1993
- . LOEWER, E. Cocina para profesionales de hoteles, restaurantes, residencias
ed. Paraninfo, 1993
- . CERRA, J. Curso de servicios hoteleros. Técnicas y organización: seguridad e higiene, personal, origen y servicio de comedor
ed. Paraninfo, 1994
- . CERRA, J. Curso de servicios hoteleros. Técnicas y organización: Vinos, gestión de restaurante y cafetería
ed. Paraninfo, 1993
- . LÓPEZ COLLADO, A. La gobernanta: manual de hosteleria
ed. Paraninfo, 1993

També hi ha uns vocabularis molt útils per a la confecció de cartes de restaurants i cafeteries, on apareixen noms de plats i de productes en diversos idiomes:

- . Lèxic de Bars i Cafeteries
ed: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura
- . Vocabulari de Restaurants: Català-Castellà
ed: Ajuntament de Pollença, 1995
- . Vocabulari de Bars i Restaurant-Bar: Català-Castellano-Français-English-Deutsch
ed: Generalitat de Catalunya. Departament de Comerç, Consum i Turisme /Fundació Barceló, 1991
- . Vocabulari de Restaurants: Català-Castellano-Français-English-Deutsch
ed: Generalitat de Catalunya. Departament de Comerç, Consum i Turisme /Fundació Barceló, 1991

Vos informam que han sortides una sèrie de viatges organitzats pel Govern Balear per Joves i per famílies. Entre d'altres hi trobareu:

- * Eurodisney.
- * Port Aventura.
- * Ruta dels conqueridors
- * Esport al Delta de l'Ebre i Port Aventura

Les dades previstes són el pont del Pilar i de l'Immaculada.

INFORMACIÓ AL PUNT D'INFORMACIÓ JUVENIL - BIBLIOTECA DE CALA RAJADA

LLENGUA AMB TÀPERES

El mes passat, intentant aclarir l'errada que suposa escriure **alcinar** o **alçinar**, m'ocupava dels sons (s) i (z), representats per les consonants fricatives alveolars, sorda i sonora, respectivament.

Crec que va quedar clar, en el capítol precedent, que darrere consonant o a principi de paraula, el so (z) es representa mitjançant la lletra **z**. Afegim-hi que, en canvi, entre dues vocals, o entre semivocal i vocal, aquest so es representa per **s**. Així, tenim: *casa*, *desembre*, *resar*, *mesurar*, *pausa*. Alguns cultismes presos del grec, constitueixen excepcions a aquesta regla (*bizantí*, *paleozoic*, *topazi*, *trapezi*).

Vegem ara com es representa el so de (s) (s sorda).

A principi o fi de paraula o darrere consonant, el so (s) es representa per **s**. Exemples: *sabata*, *salut*, *soldat*, *ansa*, *ensaïmada*, *descans*, *temps*.

Entre dues vocals, aquest so es representa per **ss**. Vegem-ho: *passa*, *massa*, *massatge*, *professor*, *bossa*.

Com a excepció, tenim que s'escriu **s** i no **ss** darrere els prefixos llatins *ante-*, *contra-*, *sobre-*, *supra-*, *uni-*, *bi-*, *tri-*; i els prefixos grecs *a-*, *anti-*, *hipo-*, *para-*, *poli-*, *mono-*, *di-*, *tri-*, *tetra-*, i els altres indicadors de nombre. Exemples: *antesala*, *contrasegell*, *sobresortir*, *entresentir*, *suprasensible*, *unisexual*, *bisulfat*, *trisetmanal*; *asexual*, *antisocial*, *hiposulfat*, *parasintètic*, *polisil.lab*, *monosil.lab*, *disil.làbic*, *trisil.làbic*, etc.

És important evitar la confusió que es produeix sovint entre **s** i **ss**,

procurant pronunciar correctament aquestes paraules. A vegades veim escrit *presió* o *misió*, com a conseqüència d'una pronúncia defectuosa, com si es tractàs d'un so sonor, quan en realitat s'ha d'escriure *pressió* i *missió*, amb pronúncia sorda. i al contrari, trobam escrits, sovint, mots com *vigèssim*, *assiàtic* o *entussiasme*, com si es pronunciassin de forma sorda, quan de fet s'ha d'escriure *entusiasme*, *vigèsim* o *asiàtic*, perquè la seva pronúncia correcta és sonora.

El so de **s** sorda procedent de **c**, **q** o **ti** llatines, s'escriu **c** si va seguit de **e**, **i**, i s'escriu **ç** si és final o si va seguit de **a**, **o**, **u**. Exemples: *cel* (*caelum*), *ciuró* (*cicerone*), *tòrcer* (*torquere*), *força* (*fortia*), *falç* (*falce*), *audaç* (*audace*), *cançó* (*cantione*), *març* (*martius*); *esperança* (*sperantia*) i tots els derivats en **-ança**; *creença* (*credentia*) i tots els derivats en **-ença**.

(Font: "Gramàtica catalana", Francesc de Borja Moll)

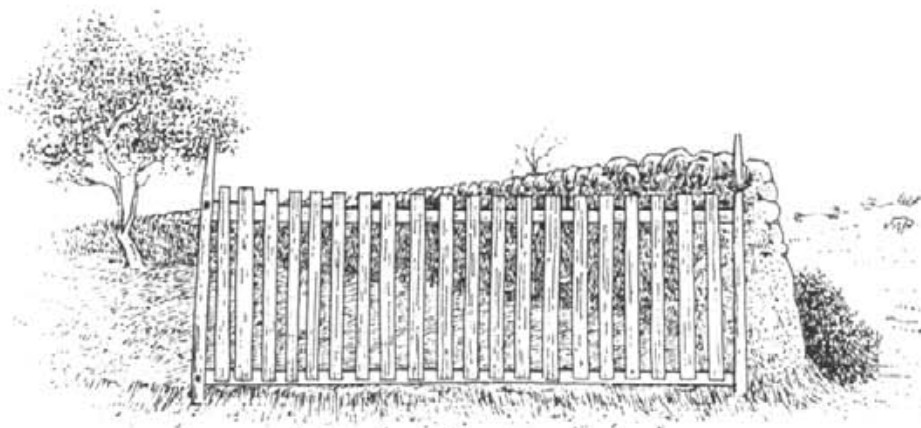
Des d'aquesta secció donam la benvinguda a Carme Planells, la filòloga contractada per l'Ajuntament, per tal d'anar normalitzant lingüísticament la vida municipal. Té un bon quefer. Li desitjam, sort, encert i coratge. En aquest mateix exemplar hi trobareu una

entrevista, on ja es veu quin és el tarannà de na Carme.

De la mateixa manera donam la benvinguda al nou Director General de Política Lingüística, el mancorf Joan Barceló. Aquesta és una figura que, després de quinze anys, es crea per primera vegada a la nostra Comunitat. Un bon detall de part del President Cristòfol Soler. Ara el que cal és que no constitueixi una figura decorativa, un gest per a la galeria, sinó una fita que contribueixi a capgirar la situació d'endarreriment que pateix el català en aquesta terra.

Algú m'ha dit, amb tota la raó del món, que aquí críticam molt però que no hauríem de fer com els d'aquell poble que veuen el gep dels altres i no veuen el seu. I això m'ho deien a compte de les moltes errades lingüístiques que es poden trobar a qualsevol número de "Cap Vermell". He d'admetre que és així, que ens hi hauríem de mirar més. Un mes em dedicaré a repassar un número anterior i a veure les ensopagades que hem tingut, i a més ho publicaré. És just que també ens estirem les orelles a nosaltres mateixos, de tant en tant. Un bon exercici d'humilitat adesiara és molt saludable.

Jaume Fuster Alzina

El cristià davant els medis de comunicació i la publicitat

Vivim molt de pressa, estam desbordats; no tenim temps. Constantment bombardejats pels mitjans de comunicació. Es viu un moment de dispersió, tothom va a lo seu. Tenim un món dividit i enfrontat: guerres racisme, terrorisme. Un món que té crisi de valors, on quasi res és estable (família, feina). Incoherència i manca d'honradesa a nivell polític. Època de permissivitat, sembla que tot està bé.

Dins aquest món nostre del que només he destacat ara aspectes negatius, els mitjans de comunicació exerceixen una gran influència sobre nosaltres, a vegades sense que ens adonem. Submergits dins un mar d'informacions a través de la T.V., la ràdio, la premsa, no tenim temps de digerir les notícies i els impactes que rebem mitjançant la publicitat, els video-clips, les cançons, el cinema... van calant en el nostre interior. La incitació al consum a través de la publicitat, la frivolitat dels serials televisius, les modes que s'estilen, van creant poc a poc un clima en el que s'ens ofereixen una sèrie de "valors" que molt sovint, de manera inconscient acaben per fer-nos pensar que tot el que ens diuen és veritat i acabam per creure que usant tal o qual producte serem més bells o més feliços.

El nostre cervell està rebent informació abundosa i complexa (Avui sabem més en un dia que els nostres padrins en tota la seva vida) Molta d'aquesta informació ens arriba a través de les imatges per a les quals no hem estat especialment educats. (Tots sabem llegir, però ¿a qui se li ha ensenyat a llegir imatges?)

Per altra banda la informació - que no és mateix que comunicació - ens arriba sempre a través de filtres (sabem el que volen que sapiguem i en el moment que han decidit que ho sapiguem).

Tot això té una sèrie de greus conseqüències:

- Que ens acostumem a donar per vàlid i bo tot el que ens diuen i ofereixen. (Tant en el món de la publicitat com en els comentaris polítics).
- Que altres triin per nosaltres, encara que sembli que només ens oferisquin consells.
- Que acceptem amb normalitat els fenòmen "light" on ja sembla normal que res no sigui estable, res és durador, tot és efimer. Immersos dins el món de les comoditats del "usar i tirar".
- Que els més crítics ens quedem en la sensació que no podem fer res.
- Que allò que ha dit la tele sigui una espècie de dogma de fe: "ho ha dit la tele".

¿Com situar-nos com a creients enfront de tot aquest món d'informacions, notícies i els seus poderosos instruments?

- 1.- Contrastar informacions. Saber llegir ente els medis transmissors de major i més habitual coherència ètica.
- 2.- Valorar la informació. Això requereix esforç i disciplina. posar atenció a l'informació que s'ens ofereix. Es distint "veure" que "mirar", "sentir" que "escoltar".
- 3.- Aprendre a distingir els productes de qualitat d'aquells que ens arriben més o manco adulterats.
- 4.- Poc a poc anar tenint uns criteris de discerniment, saber fer un judici sobre el que veim, sentim, llegim... Davant tot el que ens arriba hi caben dues postures:
 - a) Tragar-ho tot.
 - b) Aturar-nos a examinar i analitzar quin valor té aquella informació, fins a quin punt pot ser creïble o no, si és veraç, objectiva, realista...

Aquesta anàlisi ens ajudarà a tenir una actitud crítica, a saber destriar el grà de la palla, a colar, posar un sedaç, porgar... i això a la vegada, ens conduirà a evitar aquells mitjans que ens donen mitges veritats o silencis intencionats.

Andreu Genovart

Cartes al Cap Vermell

BIBLIOTECA QUAN?

Som unes alumnes de l'institut d'Artà residents a Capdepera i des de fa quasi un any ens han privat dels serveis de la biblioteca pública del poble.

"La Caixa" era la propietària de la biblioteca i per raons desconegudes la va cedir a l'Ajuntament donant el plaç d'un any per cercar un nou establiment i traslladar-hi els llibres. Tancaren la biblioteca en ple curs escolar privant-nos d'aquest servei.

Això va provocar que ens haguèssim de desplaçar infinitat de vegades a la biblioteca de Cala Rajada causant-nos diverses molèsties.

Durant tot aquest temps hem anat un mínim de cinc vegades a l'Ajuntament a demanar informació referent a la biblioteca.

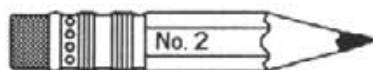
Fins aleshores no hem vist predisposició per part de l'Ajuntament per posar remei a aquest problema que està afectant els estudiants (almenys a nosaltres), i al començament d'aquest nou curs escolar les portes de la biblioteca segueixen tancades.

Amb aquesta carta volem expressar el nostre desacord amb l'Ajuntament per la passivitat amb que ha tractat aquest tema i els mals serveis que ofereix al municipi i a la gent del poble.

Potser que quan llegiu aquesta carta l'Ajuntament hagi posat fi a aquesta situació. Però nosaltres volem que els veïns de Capdepera prenguin consciència del problema de la biblioteca.

Les abaix signants:

Ma. Antònia Puig, Cristina Hermosa, Ma José Gumiel i Jana Ohanesyan

DECLARACIÓ DE L'AJUNTAMENT DE CAPDEPERA

La guerra de l'antiga Iugoslàvia, i molt especialment a Bòsnia i a Croàcia, ha arribat les darreres setmanes a uns nivells extrems i desesperats, que han posat en evidència el fracàs de les polítiques de neutralitat de l'ONU, l'OTAN i la Unió Europea, les quals han afavorit als agressors serbis, ben armats i proveïts, i han perjudicat als agredits, ja que han perdut la possibilitat de defensar-se i de fer prevaler la legitimitat democràtica.

Davant d'aquests fets creiem que ha arribat l'hora d'un canvi d'actitud que posi fi a quatre anys de guerra i patiment. Per tot això, i en consonància amb la Declaració del Parlament Europeu, aprovada el dia 12 de Juliol, l'Ajuntament de Capdepera, per acord del seu Plenari,

PROCLAMA

El seu reconeixement a l'Estat independent de Bòsnia i Hercegovina i condemna l'agressió Sèrbia i Croata als territoris legals de l'Estat pluriètnic, pluricultural i pluri religiós de Bòsnia i Hercegovina.

La necessitat de prevenir la xenofòbia i combatre el racisme i les seves causes, el colonialisme i les noves formes d'explotació del capitalisme multinacional i de transhumància obrera.

MANIFESTA

La convicció que la política de neutralitat portada a terme pels organismes internacionals, lluny de resoldre el conflicte, l'ha dut a una espiral de violència difícil d'aturar. El genocidi i la destrucció continuen malgrat la presència de cascos blaus de l'ONU i els múltiples intents de negociació política.

CRIDA

Al Consell de Seguretat de les Nacions Unides, als governs de la Unió Europea i molt especialment al de l'Estat Espanyol, com a cap semestral de la Unió, a continuar l'actitud decidida que condueixi a:

a) Fer efectiu el bloqueig internacional contra els agressors i que la intervenció militar es mantengui fins acabar amb el setge a la ciutat de Sarajevo i d'altres poblacions bòsnies, forçant a la negociació amb els serbis fins l'acceptació d'un pla de pau que els hi exigeixi la cessió dels territoris conquerits per la força de les armes.

b) aturi els avenços militars serbis i restitueixi la legalitat democràtica de la república de Bòsnia i Hercegovina, la qual ha de poder exercir, amb l'aixecament de l'embargament d'armes, el dret legítim a defensar-se.

c) garanteixi la seguretat física dels ciutadans dels territoris de l'antiga Iugoslàvia que a causa de la seva ètnia, cultura o religió vegin amenaçat el seu dret a viure en llibertat.

ANIMA

Als ciutadans i ciutadanes d'aquest municipi a mobilitzar-se, organitzar-se i fer sentir la seva veu per aconseguir una conscienciació col·lectiva que afavoreixi el canvi d'actitud dels governs en relació al conflicte bosnià.

P.D. LA DECLARACIÓ VA ACOMPANYADA PER LES
614 FIRMES RECOLLIDES A CAPDEPERA

Batec

M'havia proposat no comentar la crisi del PP balear, ni valorar les reaccions dels seus militants insignes, però els esdeveniments obliguen a fer-ne referència. I és que el fracàs de la Llei Orgànica de Reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovada pel Parlament Balear per unanimitat, allà devers 1991, ha estat la gota que ha fet vessar el tassó. Realment, és vergonyosa la imatge donada tant pel partit que governa a les nostres Illes com per la principal força de l'oposició, que justament governa allà. Han estat incapaços de defensar una llei promoguda per ells mateixos.

Amb aquest fet potser que canviï tota una època del Govern Balear: ja no val el victimisme davant el govern central socialista, mesquí en la cessió de competències. És més creïble l'opinió que aquí no en tenim més perquè no les hem volgudes. I si a més tenim en compte que a Madrid no es barallen per donar-les...

A partir d'ara, a qui hem de donar la culpa? Entre tots ens volen fer creure que vivim al país de les meravelles i que sobren doblers per a tot, quan fa dos dies en mancaven. No sé, no sé, això fa figa.... I ara, per salvar els mobles, ens surten amb això del Règim Fiscal Balear, ja descafeinat i castrat abans d'esser presentat.

Si amb el govern de PSOE a Madrid s'ha creat un evident desequilibri entre l'aportació de les Illes a l'Estat i les inversions d'aquest a la nostra terra, amb el previsible govern del PP no es preveu un futur millor. Ans al contrari, cal esperar uns anys neguitosos. Encara no governen i ja han deixat clar que de noves competències, res de res. La seva idea centralista i centralitzadora inclou la pròpia estructura del partit i el valor que donen a les Illes respecte a la resta de l'Estat és més aviat insignificant.

Potser, això sí, guanyarem en claredat i els partits centralistes no ens podran seguir embullant amb romanços. De les presumptes corrupcions i corruptel·les d'uns i d'altres, a Madrid i a les Balears, en mantindré un respectuós silenci però ferir la sensibilitat dels nostres lectors.

Tres i no res

el planeta verd

Dissortadament, "Greenpeace" ha estat, altra vegada, de rabiosa actualitat, gràcies a la col.laboració del president francès Jacques Chirac i la seva obsessió nuclear. I és que la decisió francesa de fer una sèrie d'explosions atòmiques a

l'atoló de Mururoa, a l'oceà Pacífic, ha aconseguit revitalitzar l'agònic moviment ecologista, donant-li un nou impuls. Els vells ideals han revifat.

Les fortes pressions sobre el govern francès no han fet efecte i la croada ecologista ciutadana i institucional (molts d'ajuntaments, comunitats i països s'han afegit a la protesta) han topat amb la realitat de l'explosió del primer artefacte a mil metres sota el nivell del mar. A ningú no ha agradat la decisió francesa, que inclús ha creat cert malestar dins la Comunitat Europea a pesar de l'intent de vendre les proves com a part d'una estratègia comú (el paraigües nuclear).

La primera prova ja ha costat 2.500 milions i el pressupost global arriba als 52.000 milions. Per bé que a Chirac pentura li arribarà a costar més car. De moment, la reacció popular amenaça els interessos polítics i econòmics de França, a més de suposar-li una impopularitat creixent en el seu propi país. Són 153 els estats que s'ha manifestat en contra i s'ha recollit quatre milions de signatures sols en un mes.

A Espanya fins i tot el Parlament s'ha afegit a un minut de silenci contra les proves esmentades. L'excepció la constituïria el president del PP, senyor Aznar, qui en tot moment ha justificat aquest tipus d'experiments, tot i les matitzacions de darrera hora.

El dia 23 de setembre, durant la Cimera de caps d'estat europeu, a Formentor, un nombrós grup de manifestants els recordà el seu rebuig. Entre els manifestats hi havia un bon grup de gent del nostre municipi. Irònicament, la Cimera es comprometé a no fer més assajos nuclears en un futur pròxim, però Chirac insisteix en acabar el seu programa de proves.

EL PROBLEMA

A Mallorca consumim gairebé un 100% d'aigua subterrània, i malgrat això encara no som conscients de la nostra dependència i seguim contaminant el subsol com si no res.

"Hem estat negligents amb l'aigua del subsol perquè no hem entès com era de fràgil. Hem permès que la gasolina, olis i d'altres líquids nocius s'escampin i s'introdueixin en el subministrament d'aigua subterrània. Els contaminants s'hi filtren des d'abocadors i fosses sèptiques mal construïdes.

L'aigua del subsol queda contaminada per l'escorriment dels camps fertilitzats i en zones industrials. La gent contribueix a la contaminació de l'aigua subterrània, llançant productes químics domèstics al desguàs o directament al sòl". Federació pel control d'aigües.

*D'en temps primer...
una ullada cap enrera per recordar la nostra gent*

Aquesta imatge fou presa devers l'any 1962, en el dia del DOMUND, una celebració religiosa que avui té altres connotacions que no ve del cas comentar. Pel que a nosaltres ens interessa, la fotografia ens permet retrobar un bon grapat de nins i nines, ara ja dones i homes fets... i granats. Anomenar cada un dels indis, negrets, xinesos, capellans i monges seria una llarga lletania a la que renunciem. Deixam, doncs, en les vostres mans la tasca d'identificació... i segurament bastants us hi reconeixereu.